

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. október 27.*

„Előzetes döntéshozatal — Sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás — Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — (EU) 2016/343 irányelv — 3. és 6. cikk — Időbeli hatály — Valamely vádlott előzetes letartóztatásának bírósági felülvizsgálata — Olyan nemzeti szabályozás, amely az eljárás tárgyalási szakaszában tiltja annak vizsgálatát, hogy megalapozott-e annak gyanúja, hogy a vádlott bűncselekményt követett el — Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjával és (4) bekezdésével fennálló ellentmondás — A nemzeti bíróságokat azzal kapcsolatban megillető mérlegelési mozgástér, hogy az említett egyezmény alkalmazásáról dönthessenek”

A C-439/16. PPU. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2016. augusztus 5-én érkezett, 2016. július 28-i határozatával terjesztett elő az

Emil Milev ellen folytatott büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök (előadó), Juhász E., C. Vajda, K. Jürimäe és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. szeptember 22-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- E. Milev személyesen, valamint a képviseletében S. Barborski és B. Mutafchiev advokati,
- az Európai Bizottság képviseletében V. Soloveytchik, R. Troosters és V. Bozhilova, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. október 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: bolgár.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/343 irányelv (HL 2016. L 65., 1. o.) 3. és 6. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet az Emil Milev ellen az előzetes letartóztatásának fenntartása tárgyában folytatott büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az EJEE

- 3 Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt egyezmény (Magyarországon kihirdette az 1993. évi XXXI. tv.; a továbbiakban: EJEE) „Szabadsághoz és biztonsághoz való jog” című 5. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Mindenkinek joga van a szabadságra és a személyi biztonságra. Szabadságától senkit sem lehet megfosztani, kivéve az alábbi esetekben és a törvényben meghatározott eljárás útján:

[...]

- c) törvényes letartóztatás vagy őrizetbe vétel abból a célból, hogy e bűncselekmény elkövetése alapos gyanúja miatt az illetékes hatóság elé állítsák, vagy amikor észszerű oknál fogva szükséges, hogy megakadályozzák bűncselekmény elkövetésében vagy annak elkövetése után a szökésben;

[...]

(4) Szabadságától letartóztatás vagy őrizetbe vétel folytán megfosztott minden személynek joga van olyan eljáráshoz, melynek során őrizetbe vételének törvényességéről a bíróság rövid határidőn belül dönt, és törvényellenes őrizetbe vétele esetén szabadlábra helyezését rendeli el.

[...]”

- 4 Az EJEE „Tisztességes tárgyaláshoz való jog” című 6. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.
[...]”

A 2016/343 irányelv

- 5 A 2016/343 irányelvnek „Az ártatlanság véelme” című 3. cikke értelmében:

„A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsítottak és a vádlottak mindaddig ártatlannak tekintendők, amíg bűnösségüket jogszerűen meg nem állapították.”

- 6 Ezen irányelvnek „A bizonyítási teher” című 6. cikke a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsítottak vagy a vádlottak bűnösségének megállapítása tekintetében a bizonyítási teher a vádhatóságot terhelje. Ez nem érinti a bíró vagy az illetékes bíróság bármely arra vonatkozó kötelezettségét, hogy a terhelő és a mentő bizonyítékokat egyaránt feltárja, és a védelem arra vonatkozó jogát, hogy az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően bizonyítékot terjesszen elő.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a bűnösség kérdésében felmerült bármely kétely a gyanúsított vagy a vádlott javára legyen értékelve, ideértve azt az esetet is, amikor a bíróság azt mérlegeli, hogy az érintett személyt fel kell-e menteni.”

- 7 Az említett irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2018. április 1-jéig megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják az Európai Bizottságot.
- 8 A 2016/343 irányelv 15. cikke értelmében ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon, vagyis 2016. március 31-én lépett hatályba.

A bolgár jog

- 9 A Nakazatelno protsesualen kodeksnek (a büntetőeljárásról szóló törvény, a továbbiakban: NPK) „Az előzetes letartóztatás” című 63. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az »előzetes letartóztatás« intézkedést akkor rendelik el, ha megalapozott annak gyanúja, hogy a terhelt »szabadságvesztéssel« vagy súlyosabb büntetéssel büntetendő bűncselekményt követett el, és az ügyben előterjesztett bizonyítékok alapján fennáll a valós veszélye annak, hogy a terhelt elrejtőzik, vagy bűncselekményt követ el.

[...]”

- 10 Az NPK-nak az „előzetes letartóztatás” kényszerintézkedés tárgyalást előkészítő szakaszban történő elrendelésére vonatkozó 64. cikke szerint:

„(1) A tárgyalást előkészítő szakaszban az »előzetes letartóztatás« kényszerintézkedést az ügyész indítványára az illetékes elsőfokú bíróság rendeli el.

[...]

(4) A bíróság a 63. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése esetén elrendeli az »előzetes letartóztatás« kényszerintézkedést; ha ezek a feltételek nem állnak fenn, a bíróság határozhat úgy, hogy egyáltalán nem, vagy enyhébb kényszerintézkedést alkalmaz.

[...]”

- 11 Az NPK-nak „Az előzetes letartóztatás bírósági felülvizsgálata a tárgyalást előkészítő szakaszban” című 65. cikke értelmében:

„(1) A tárgyalást előkészítő szakaszban a vádlott vagy a védője bármikor kérheti az elrendelt »előzetes letartóztatás« kényszerintézkedés megváltoztatását.

[...]

(4) A bíróság figyelembe veszi a fogva tartás törvényességével kapcsolatos valamennyi körülményt, és végzésben határoz, amelyet a felekkel a tárgyaláson ismertet.

[...]”

- 12 Az NPK-nak „A tárgyalás előkészítése” című 256. cikke a következőképpen szól:

„(1) A tárgyalás előkészítése érdekében az előadó bíró határoz:

[...]

2. A kényszerintézkedésről, annak értékelése nélkül, hogy megalapozott-e a bűncselekmény elkövetésének gyanúja;

[...]

(3) A kényszerintézkedésként elrendelt »előzetes letartóztatással« kapcsolatos kérelem esetén az előadó bíró az ügyész, a vádlott és a védője jelenlétében megtartott nyilvános tárgyaláson ismerteti az ügyről készített jelentését. A végzés meghozatalához a bíróság megvizsgálja, hogy teljesülnek-e a kényszerintézkedés megváltoztatására vagy megszüntetésére okot adó feltételek, annak értékelése nélkül, hogy megalapozott-e a bűncselekmény elkövetésének gyanúja.

[...]”

- 13 Az NPK-nak „Az előzetes letartóztatásról és más pártfogó felügyeleti intézkedésről a tárgyalási szakaszban hozott határozatok” című 270. cikke szerint:

„(1) A kényszerintézkedés megváltoztatása a tárgyalási szakaszban bármikor indítványozható. A körülmények megváltozása esetén a kényszerintézkedéssel kapcsolatban ismételt indítványt lehet tenni az illetékes bíróság előtt.

(2) A bíróság nyilvános tárgyaláson végzésben határoz, annak értékelése nélkül, hogy megalapozott-e annak gyanúja, hogy a vádlott bűncselekményt követett el.

[...]

(4) A (2) és (3) bekezdés szerinti végzés ellen a 22. fejezetben meghatározott feltételek mellett jogorvoslatnak van helye.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 14 A 2013-ban indult büntetőeljárásban E. Milevet több súlyos bűncselekménnyel, köztük fegyveres bűnszervezet irányításával, emberrablással, fegyveres rablással és emberölési kísérlettel vádolják, amelyek büntetési tétele három év szabadságvesztéstől – az átváltoztatás lehetősége nélkül – életfogytig tartó szabadságvesztésig terjed. E. Milev 2013. november 24-e óta előzetes letartóztatásban van.
- 15 Az említett eljárás 2015. június 8-án lépett tárgyalási szakaszba. Ezen időpont óta a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság, Bulgária) E. Milev kérelmére tizenöt alkalommal határozott az előzetes letartóztatás megszüntetéséről.
- 16 Az NPK 270. cikke (2) bekezdésének megfelelően ez a bíróság annak értékelése nélkül határozott e kérelmekről, hogy megalapozott-e annak gyanúja, hogy a vádlott bűncselekményt követett el.

- 17 A Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) véleménye szerint a büntetőeljárásra vonatkozó nemzeti jog ellentmondásban áll az EJEE-ből fakadó követelményekkel. Ugyanis, bár ez a nemzeti jog megtiltja a bíró számára, hogy az eljárás tárgyalási szakaszában az előzetes letartóztatás bírósági felülvizsgálata során állást foglaljon arról, hogy megalapozott-e a gyanúja annak, hogy a vádlott követte el a terhére rótt bűncselekményeket, az EJEE 5. cikke (1) bekezdésének c) pontja és (4) bekezdése csakis akkor teszi lehetővé a vádlott fogva tartásának fenntartását, ha „bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja” áll fenn.
- 18 E körülmények között a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) a Varhoven kasatsionen sadhoz (legfelsőbb semmítőszék, Bulgária) fordult. E semmítőszék büntetőtanácsának teljes ülésben, 2016. április 7-én elfogadott véleménye megerősítette, hogy ellentmondás áll fenn a nemzeti büntető eljárásjog és az EJEE között, amely ellentmondás miatt az Emberi Jogok Európai Bírósága a Bolgár Köztársaságot több alkalommal is elmarasztalta, elsőként 1999-ben (lásd az EJEB, 1999. március 25-i Nikolova kontra Bulgária ítéletet [NT], EC:ECHR:1999:0325JUD003119596).
- 19 A Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) ebben a véleményben továbbá kifejtette, hogy egyrészt egy olyan megoldás, amely szerint az elsőfokú bíróságnak az előzetes letartóztatást elrendelő tanácsától eltérő tanácsát vagy más bíróságot kell felhatalmazni arra, hogy az előzetes letartóztatás fenntartásának indokairól határozzon, jogi és gyakorlati akadályokba ütközzön. Másrészt úgy véli, hogy az a körülmény, hogy a tárgyalási szakaszban eljáró bíróság foglal állást annak megalapozott gyanújáról is, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt elkövette, ellentétben állhat a bíróságok pártatlanságának az EJEE 6. cikkének (1) bekezdésében rögzített követelményével.
- 20 E körülmények között a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék), mivel úgy véli, hogy a nemzeti büntetőeljárási rendelkezések mindenképpen ellentétben állhatnak az EJEE rendelkezéseivel, és hangsúlyozva a fent említett összeütközés feloldása érdekében a jogalkotói beavatkozás szükségességét, a 2016. április 7-i véleményében kifejtette, hogy „[n]ilvánvaló, hogy nem tudunk semmilyen megoldást javasolni a problémára. Egyértelműen úgy véljük, hogy az egyes tanácsoknak kell mérlegelniük, hogy az EJEE vagy a nemzeti jog számára biztosítanak elsőbbséget, valamint hogy maga a tanács jogosult-e arra, hogy döntést hozzon ebben az összefüggésben”. E semmítőszék az említett véleményben továbbá kifejtette, hogy a szóban forgó rendelkezések módosításának kezdeményezése érdekében elrendelték e vélemény igazságügyi miniszterrel való közlését.
- 21 A Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) szerint a 2016. április 7-i vélemény az értelmező ítélet erejével bír, ennél fogva a benne foglalt érvek minden nemzeti bíróság számára kötelező erővel bírnak. Ugyanakkor kétli, hogy ezek az érvek összhangban állnának a 2016/343 irányelv 3. és 6. cikkével. Tudatában annak, hogy ezen irányelv átültetésének határideje még nem járt le, emlékeztet arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében az illetékes nemzeti hatóságoknak, köztük a bíróságoknak, tartózkodniuk kell olyan intézkedések meghozatalától, amelyek az átültetésre nyitva álló időszak alatt komolyan veszélyeztetik az irányelv által meghatározott célokat.
- 22 E körülmények között a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Összeegyeztethető-e a 2016/343 irányelvnek a (büntetőeljárás során az ártatlanság vélelméről és a bizonyítási teherről szóló) 3. és 6. cikkével az a nemzeti ítélkezési gyakorlat, konkrétan a Varhoven [kasatsionen] sad (legfelsőbb semmítőszék) kötelező erejű véleménye (amelyet a [...] 2016/343 irányelv elfogadását követően, de az átültetésre nyitva álló határidő lejárta előtt hoztak), amely szerint a Varhoven [kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék)], miután megállapította, hogy ellentmondás van az EJEE 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 5. cikkének (4) bekezdése, valamint a nemzeti jogszabály (az NPK 270. cikkének (2) bekezdése) között abban a kérdésben, hogy figyelembe kell-e venni a bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúját (a büntetőeljárás

tárgyalási szakaszában az »előzetes letartóztatási« kényszerintézkedés fenntartásának felülvizsgálatára irányuló eljárásban), lényegében az érdemben eljáró bíróságok belátására bízva annak eldöntését, hogy tiszteletben kell-e tartani az EJEE-t?”

A sürgősségi eljárásról

- 23 A kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikke alapján a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem sürgősségi eljárásban történő elbírálását kérte.
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság e kérelmének alátámasztására arra hivatkozik, hogy E. Milev 2013. november 24. óta előzetes letartóztatásban van. Ezenkívül úgy véli, hogy amennyiben az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre nemleges a válasz, és ha az E. Milev előzetes letartóztatásának fenntartásáról határozni hivatott nemzeti bíróság azt állapítja meg, hogy nem megalapozott annak gyanúja, hogy a terhére rótt bűncselekményt a vádlott követte el, a vádlottat azonnal szabadon kell bocsátani.
- 25 E tekintetben ki kell emelni először is, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya a 2016/343 irányelv értelmezése, amely kerethatározat az EUM-Szerződés harmadik részének a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségére vonatkozó V. címe alá tartozik. Így tehát a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás tárgya lehet.
- 26 Másodszor, ami a sürgősség kritériumát illeti, a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy az alapügyben érintett személy jelenleg meg van fosztva szabadságától, és további fogva tartása az alapeljárás kimenetelétől függ (2016. július 28-i JZ-ítélet, C-294/16 PPU, EU:C:2016:610, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság által előadott és a jelen ítélet 17–20. pontjában hivatkozott tényekből kitűnik, hogy E. Milev előzetes letartóztatásban van, és hogy az alapeljárás kimenetele szerint a kérdést előterjesztő bíróság úgy határozhat, hogy a fogva tartást megszünteti (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Lanigan-ítélet, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 24. pont).
- 27 E körülmények között az előadó bíró javaslatára a főtanácsnok meghallgatását követően a Bíróság negyedik tanácsa 2016. augusztus 17-én úgy határozott, hogy helyt ad a kérdést előterjesztő bíróság azon kérelmének, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet sürgősségi eljárásban bírálják el.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 28 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a 2016/343 irányelv 3. és 6. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) által 2016. április 7-én, vagyis az említett irányelv átültetésére nyitva álló időszak kezdetén kiadott vélemény, amely az előzetes letartóztatás elrendelése elleni jogorvoslat elbírálására hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságokra bízva annak eldöntését, hogy a büntetőeljárás tárgyalási szakaszában a vádlott előzetes letartóztatásának fenntartása az annak eldöntésére irányuló bírósági felülvizsgálat alá tartozik-e, hogy megalapozott-e annak gyanúja, hogy a vádlott követte el a terhére rótt bűncselekményt.
- 29 Először is meg kell jegyezni, hogy a 2016/343 irányelv a 15. cikke értelmében 2016. március 31-én lépett hatályba, és hogy a 14. cikkének (1) bekezdése szerint az átültetési határidő 2018. április 1-jén jár le.

- 30 Mivel ez a határidő különösen arra hivatott, hogy a tagállamok számára kellő időt hagyjon az átültetéshez szükséges intézkedések elfogadására, e tagállamoknak nem lehet felróni, hogy nem ültették át saját jogrendjükbe az adott irányelvet azt megelőzően, hogy e határidő lejárt volna (lásd: 1997. december 18-i Inter-Environnement Wallonie ítélet, C-129/96, EU:C:1997:628, 43. pont; 2009. október 15-i Hochtief és Linde-Kca-Dresden ítélet, C-138/08, EU:C:2009:627, 25. pont).
- 31 Mindazonáltal a tagállamoknak tartózkodniuk kell az olyan jellegű rendelkezések meghozatalától, amelyek komolyan veszélyeztethetik a szóban forgó irányelv által meghatározott célok megvalósítását (lásd: 1997. december 18-i Inter-Environnement Wallonie ítélet, C-129/96, EU:C:1997:628, 45. pont; 2016. június 2-i Pizzo-ítélet, C-27/15, EU:C:2016:404, 32. pont). Ezzel kapcsolatban nincs jelentősége annak, hogy a nemzeti jognak az érintett irányelv hatálybalépése után elfogadott ilyen rendelkezései az irányelv átültetésére irányulnak-e vagy sem (lásd: 2006. július 4-i Adeneler és társai ítélet, C-212/04, EU:C:2006:443, 121. pont).
- 32 Következésképpen az irányelv hatálybalépésének napjától kezdve a tagállami hatóságok, illetve a nemzeti bíróságok a lehető legteljesebb mértékben kötelesek tartózkodni a nemzeti jog olyan értelmezésétől, amely az irányelv átültetésére nyitva álló határidő lejártát követően komolyan veszélyeztetheti az említett irányelv által meghatározott cél elérését (lásd ebben az értelemben: 2006. július 4-i Adeneler és társai ítélet, C-212/04, EU:C:2006:443, 122. és 123. pont).
- 33 Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) 2016. április 7-i véleménye olyan, a nemzeti jogi értelmezésére irányuló intézkedésnek minősülhet-e, amely komolyan veszélyeztetheti a 2016/343 irányelv által kitűzött cél megvalósítását.
- 34 E tekintetben meg kell állapítani, amint az magából a vélemény szövegéből is kitűnik, hogy ez a vélemény nem írja elő az előzetes letartóztatás fenntartásával szembeni jogorvoslat ügyében eljáró nemzeti bíróságok számára, hogy a büntetőeljárás tárgyalási szakaszában egy bizonyos határozatot hozzanak. Éppen ellenkezőleg, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az tűnik ki, hogy az említett vélemény e bíróságokra bízta annak eldöntését, hogy az EJEE-nek az Emberi Jogok Európai Bírósága által értelmezett rendelkezéseit vagy pedig a nemzeti büntetőeljárási jog rendelkezéseit alkalmazzák-e.
- 35 Következésképpen a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) 2016. április 7-i véleménye nem veszélyeztetheti komolyan a 2016/343 irányelv átültetési határidejének lejártát követően az irányelv által meghatározott célok megvalósítását.
- 36 A fenti megfontolásokra tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) 2016. április 7-én, a 2016/343 irányelv átültetésére nyitva álló időszak kezdetén kiadott véleménye, amely az előzetes letartóztatás elrendelése elleni jogorvoslat elbírálására hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságokra bízta annak eldöntését, hogy a büntetőeljárás tárgyalási szakaszában a vádlott előzetes letartóztatásának fenntartása az annak eldöntésére is kiterjedő bírósági felülvizsgálat alá tartozzon-e, hogy megalapozott-e annak gyanúja, hogy a vádlott elkövette a terhére rótt bűncselekményt, nem veszélyezteti komolyan az ezen irányelv átültetési határidejének lejártát követően az irányelv által meghatározott célok megvalósítását.

A költségekről

- 37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék, Bulgária) 2016. április 7-én, a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló (EU) 2016/343 irányelv átültetésére nyitva álló időszak kezdetén kiadott véleménye, amely az előzetes letartóztatás elrendelése elleni jogorvoslat elbírálására hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságokra bízva annak eldöntését, hogy a büntetőeljárás tárgyalási szakaszában a vádlott előzetes letartóztatásának fenntartása az annak eldöntésére is kiterjedő bírósági felülvizsgálat alá tartozzon-e, hogy megalapozott-e annak gyanúja, hogy a vádlott elkövette a terhére rótt bűncselekményt, nem veszélyezteti komolyan az ezen irányelv átültetési határidejének lejártát követően az irányelv által meghatározott célok megvalósítását.

Aláírások